

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ՌՅԻԱ. 1872 — ԵՐԵՄՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ. — ՅՈՒՆՈՒԱՐ

Ներկայ թուովս մեր Օրագիրը իր երեսներորդ տարին կը մտնէ: Երկար ու տարժանական կեանք մը, որուն բարոյական ոասիսները՝ մէկ կողմանէ ազգին համակրութեանը, և միւսմէն՝ այն ազգին բարոյական և ուսումնական վիճակին լաւութեան և յառաջադիմութեան ըստ կարի ձեռնտուութեանը մէջ է:

Այս աշխատութեան ձեռք զարկած օրերնիս՝ ազգը զուրկ էր բանասիրական պարբերականէ մը: 1843 թուականէն ետքը՝ գրեթէ հարիւրի չափ բանասիրական ու քաղաքական թերթեր երևցան: Ասոնցմէ շատերը աշխուժիւ և եռանդեամբ լեցուն մտան այս ասպարէզը. սակայն բռնադատուեցան շուտով ետ քաշուիլ՝ չկրնալով քաջալերութիւն, իրենց թէ՛ նիւթական և թէ՛ բարոյական սննդեան տարրը՝ գտնել յազգէն, որուն բարւոյն համար անձնանուէր ըլլալու խոստմունք տուեր էին:

Մեր պարբերականը՝ առանց կարող ըլլալու մեծ գոհութիւն ցուցնել այս նկատմամբ, կրնայ վստահաբար զրուցել թէ՛ ազգին օգտակար ըլլալու դիտաւորութեան ու ջանքին մէջ՝ չէ՛ ուղած թերանալ իր առ ազգն ունեցած պարտականութենէն. անոր համար կը փափաքի դեռ ևս շարունակել, սատար ու գործակից ըլլալով ազգային մտաւորական զարգացման:

